

Stockholmssyndromet

Pjäsmanus som i sin helhet är baserat på polisens avlyssning av samtalen i valvet

Materialet är sammanställt och bearbetat av Gunnar Björing

Boksidan

Stockholmssyndromet

Gunnar Björing

Text och bilder från polisens förundersökningsprotokoll

Förlaget Boksidan 2016
Box 558
146 33 Tullinge
www.boksidan.com

Stockholmssyndromet, ISBN-nummer: 978-91-88109-37-8

Förord

”Stockholmssyndromet eller Norrmalmstorgssyndromet, är ett psykologiskt tillstånd där kidnappningsoffer eller personer hållna fångar mot sin vilja utvecklar en relation till kidnapparen/kidnapparna och tar parti för förövaren mot polisen. Detta kan vara ett uttryck för identifikation med förövaren.

Syndromet är uppkallat efter det kända Norrmalmstorgsdramat efter ett rånförsök mot Kreditbanken på Norrmalmstorg i Stockholm, som ägde rum mellan 23 och 28 augusti 1973. I det fallet fortsatte offren att försvara kidnapparna även efter att deras sex dagars fysiska kvarhållande var över. De visade också ett tystlåtet uppträdande i de efterföljande rättsprocesserna.”

Wikipedia 2016-04-14

Replikerna i detta drama är ordagrant tagna från transkriberingarna av polisens inspelade avlyssningar i kassavalvet. Inspelningarna var emellertid bitvis av så låg kvalité, bland annat på grund av bullret från de bormaskiner som bearbetade valvet, att det inte var möjligt för polisen att urskilja vad som sades. De repliker som därför blivit allt för obegripliga är här bortsorterade. Det förefaller vidare vara så att avlyssningen inte började förrän natten mellan 26-27/8.

Materialet har tidigare varit konfidentiellt, men är nu tillgängligt för allmänheten.

Texten

Polisens kommentarer och tolkningar av det som sker är här skrivna med *kursiv* stil.

Under en stor del av inspelningen hörs ett entonigt brummande ljud från borrarngen genom taket på valvet.

Flicka (F): Vatten, vatten!

Flicka skriker: Sluta, sluta, sluta!

Clark Olofsson (C): håller du på och tappas skorna?

Borrarngen blir allt kraftigare och får ett gnissligare ljud.

F: Vatten, vatten!

F: Skicka ner litet vatten!

F: Ni har förstört mina nerver totalt.

F: Ja det är okay.

Janne Olsson (J): Spela? Tills spelet är slut naturligtvis.

Flera flickor (FF): Vatten, vatten!

FF: skrik.

Kristin (K): Undrar vad dom tänker på?

Sven (S) i telefonen: Hör ni ni, vi behöver såna där menstruationsprylar...tamponger heter det ja, plus lite cigaretter.

J: Clark!

C i telefon: Vi har kopplat bort alla lysrör.

En flicka hostar.

F ropar: Ring ner! Skynda er och ring ner! Ring ner genast! Hallå!

S ropar: Vill ni be dem ringa ner! Hallå!

F ropar: Ring ner! Ring!

F: Ring ner, skynda er och ring om ni hör oss!

S ropar: hör ni oss?

F: Ring! Ring ner!

C: Håll upp ett tag.

Tystnad.

Någon (N): nu ringer dom.

C i telefon: Ja det är Olofsson. Resten av samtalet är transkriberat i annat dokument.

J: Nej Elisabeth här uppe. Ta det. Nej-nej-nej.

C argt till J: Ja, men det är ju det jag säger....taket....lamporna

Det verkar som om C, J och S går runt och fixar med lyset.

J: Vi tar den här lampan som är kort.

Någon av C, S och J: Glödlampor, vänta ett tag, är det här allt.

C: hördu Sven, släkte du det här -ljuset?

J: Man gör aldrig samma sak.

J säger ofta "Clark" i uppfordrande ton.

J till C: Kollat?

C: Där borta tror jag.

J: Var då någonstans, Clark?

C: längst bort.

J till C: Berätta vad han sade

C: Han sade bara det att han

F: Vad säger dom?

J: Vad säger ni? Vad säger ni? Bara ta det lugnt nu med

S: Det är en fruktansvärd...fy fan... (det kan handla om dålig lukt).

Slag mot något. Hårda slag.

J: Handdukar.

En man sjunger på radion.

J: Nej-nej.

C: Dom där djävlarne gör pengar på allt möjligt skit.

J:hängerstolarna....

C: Djävlar dom är inte kloka, dom vill tydligen....ingenting kvar av....sätter på en
tejprensa....Inte fan ”Jag är desperat”

Det förefaller prata uppåt mot de utomstående.

C: Luckan.

J: Ah, men lägg nu av. Lägg av för satan o s v

F: Skicka ner vatten i stället.

Nyhetssändning på radion. Läget vid Norrmalmstorg, för att få ner mat och dryck....borra hål...

J: Dom vill inte snacka om någonting. Dom vill inte någonting. Vi får ingen mat, inget vatten och ingenting.

Telefonsignal.

C: Ja hallå...det är gas på gång... Resten av telefonsamtalet i annan transkribering.

J kommenterar C:s samtal: "Det är inte lönt." Han hotar med att "ladda med två gubbar direkt", antagligen har han tagit över luren.

J avslutar telefonsamtalet med: men det är klart jag gör.

F ropar: Skicka ner litet vatten...

C ropar: vänta lite för fan.

F ropar: Vatten.

C ropar till J: Nej det brinner inte hör du.

J skrattar gnäggande.

C: Skjut skjut 300 ... taket....

Ett brakande ljud och en tryckluftsborr går igenom (väggen?). Man hör nu bara den andra borren som gör hål i taket. Ett jämnt surrande ljud.

J: säger något om taket "allihopa" taket.... Det går inte du...nej-nej-nej.

F: Snaran.

J till C: Herre gud fråga igen du.

Telefonsamtal

J: Spela? Tills spelet är slut naturligtvis.

Flickorna börjar skrika

J till C: Dra...dra...dra.

Flicka (antingen Birgitta eller Elisabeth) tar telefonluren och säger: Du får inte...fattar ni ingenting?

F ropar: Vatten...vatten..finns inget vatten...

J: ner på golvet nu...borrhålet..

F: Ja-ja-ja

Det flyttar på något så att det bullrar.

Telefonsignal

J till C: Säg till dom det att...säg till dom.

C (i telefonen?): Hallå

Borren låter starkare.

Åh..ett rop som av smärta och flämtande som när någon skadas och är helt överraskad.

En flicka säger något kort och helt ohörbart.

En annan F: Vatten åt dig, som att mottagaren mår illa.

Något brakar till. Man hör röster. Smällar som om någon lägger lock på någonting och det gör smällar.

J i telefon: Nej, men för fan. Det handlar om mat. Samtalet avslutas med att man skall ”snacka i morgon”.

Ett brakande ljud. Man sysslar med något, kanske drar något.

Radion sätts på. Musik. Radion tystnar efter ett ögonblick. Någon hostar.

C eller S: Det här är det värsta jag varit med om.

C: Dom vill att vi skall sitta här mitt i natten och lassa i oss och hålla käften. Men det går inte.

F: Ett ögonblick.

Någon (troligen C): ring upp och säg...

J: Prickig korv.... Clark, Clark!

J: Vad det luktar här! Titta...skiten här...

C: Det är så här va, så fort han ser att det inte....

F: Nej...sluta...

J till C: Man vet inte vad det handlar om.

C: Ja men..... inte fan kan vi springa ut.

Skrapande ljud. Långt brakande ljud.

N: Ett ögonblick, ett ögonblick.

S skriker: Hör ni ni, vi behöver såna där menstruationsprylar, vet ni vad det är?

C: Tamponger!

S: Tamponger heter det ja, plus litet cigaretter.

27/8 kl 16.10-18.20

Radion. Nyheter. Bankdramat. Man tror inte att rånaren heter Kaj Hansson. De två första JO-anmälningarna har ingivits.

Småprat där alla deltar.

J: Det är ett djävla rökande. Usch!

S: När skulle jag sluta då?

J: när som helst.

S: då ska alla sluta röka.

J: alla, jag snackar om dig va.

C: Nej låt mig sköta...

J till C: Du med dom skitna fimparna.

C till J: Det är mycket roligare att röka då. Han skrattar.

En flicka låter som om hon har besvär med halsen.

J: Är det 14 timmar vi varit här? Nå ja, fem av 14 timmar.

C: En vecka är 169 timmar.

J: Inte 169 för fan. Det kan inte vara nio...Åtta skulle jag kunna hålla med om men aldrig nio.

Det kan du inte få det till. Det får du mig aldrig och tro! $4 \times 7 = 28 \dots 168$! Det kan ju aldrig bli nio... $7 \times \dots$

J: Jag har idag svarat att jag skall aptera mina laddningar på-

F:....gasen så du kan tända dina förbannade laddningar. Usch!

J: Nej, men det är bara det att jag skall ge er två förmånen att....ni lägger er där ni låg...allt vad du kan.

Småprat och stämningen förefaller vara god.

S: Det var i alla fall gott med lite käk.

F: Dom andra -erna är lediga nu dom.

F: Jan.

J: Ja, du har varit ledig ända sedan torsdagen.

S: dom kan inte vara lediga. Dom har nog upprättat ett nytt kontor. Dom har nog upprättat ett nytt kontor någonstans.

F: Ja dom har fått gå nån annanstans och....

S: Givetvis...växlar och allting...det kan dom inte....

F: Nej dom har väl flera stycken, dom har nog hyrt in sig någonstans.

F: Det är ju inte våra pengar.

C: Det är era pengar.

F: Nej...nej.

C: alla pengar är era pengar. Alla pengar. Från staten klipper man vad som helst och Kreditbanken är ett statligt företag.

F: Ja, men får jag fråga er, varför lever man?

C: Man lever för att man skall.....ingenting annat.

F: Ja, men varför lever man? Vad är era synpunkter?

J: Leva...L-E-V-A.....

F: Är det inte för att försöka göra allting så bra som möjligt, för att göra det bättre, för att försöka förbättra allting?

J: Vem för då?

F: Neej...men för världen....allting lättare och leva.

J: Det gör vi!

F: Gör ni? Genom att ta från andra?

C: Ja, men det gör ingenting. Det är klart vi kan ta från andra allt möjligt. Politik....någonting annat.

Flickorna går emot deras uppfattning. Samtalet är livligt men det går inte att få en bestämd uppfattning om orden.

C: Om jag kommer i slagsmål med nån bara. Om en kille kommer fram och slår på mig och jag går på han sen och klappar till han för han klappade till först. Då får jag trasslet men den andra går fri. Då blir man väldigt glad va'.

F: Ja, men inte kan du ju liksom göra det och trassla till det så att nån annan råkar ut för det...

C: Jo, men så tycker jag i alla fall.

F: Man kan väl inte bara tänka på sig själv. Det är väl det som är felet här i världen att man bara tänker på sig själv.

C: Ja, men spelets regler är så.

S: Att var fan ska man sticka någonstans då?

J: Sydamerika, Sydafrika har (jag?) tänkt. Med en halv miljon kronor.

S: Jo.

J: Det räcker, det räcker.

C: Vad fan skulle jag göra där nere i hela mitt liv? ...inga vänner, ingenting nu. Morsan...men jag var 12 bast, nu är jag 26. Jag kan träffa henne på gatan och gå förbi henne, vet du. Jag har ingenting. Men sen jag kom till Beirut, då kände jag såhär: Den här stan..den-den...som min födelsedag var det. Bodde där i fyra månader...kände mig så jädra hemma där.

F: Beror inte det lite grand på en själv också vad man har för inställning? Om man har en positiv inställning till någonting så är det mycket lättare än att ha en negativ inställning.

Både J och C svarar något, men det är ohörbart.

F: Men jag menar, som till dina – ja, före detta anförvanter, om jag säger så. Du har en negativ inställning till dem.

C: Nej det är bara det att vi kan inte snacka till varandras på samma språk. Vi har kommit ifrån varann för länge sen. Dom talar om sina fakturor på jobbet och tipset och TV:n och sånt som jag fullständigt struntar i.

F: Men varför flyttade du hemifrån då? Du sade att du inte bott hemma sedan du var 12 år.

C: Det var en massa sjukdomar och skit och –

F: Men dom första 12 åren då, tycker du att?

J: Ah, då var du så omogen va´.

C: Då var jag bara barn vet du.

F: Ja, men du det kan väl vara mer eller mindre roligt för barn också.

J berättar något om sina hemförhållanden: Malmö – Vad skulle jag hemma och göra? Vad jag ångrar att jag åkte hem igen.

F: Ja, men vad gör ni för att göra Sverige bättre då?

J: Sverige?

C: ...ingenting vidare. Jag vill bli av med det här. Jag vill inte bo kvar här längre. För jag känner såhär: Så fort jag blir fri alltså nån gång-

F: Har inte du varit hemifrån och kommit tillbaka?

C: Jo, men jag var väl tvungen för fan och få lite stålar va´? Jag tog 5 tusen på två månader och dom tog ju snabbt slut. Då måste jag ha mer stålar för och fixa upp en grej nere i Beirut som jag skulle kunna leva på resten av -.

Då måste jag upp och förhandla med killarna i Stockholm. Då möter jag den här xxxxxx. Då möter jag den här kamraten på flygplatsen. Han kom från Kanada och jag kom ifrån Beirut. Då behöver jag 6 tusen spänn och det lånar jag okey. Då hade jag en arab med mig som skulle förhandla för mig.

J: Vad var det? Var det (Hajda?)

C. Då säger jag så här. Då frågar kamraten mig såhär..Hör dud du, vad fan....

J: xxxxxx pengar 16 tusen.

C: Men får jag en chans till och sticka iväg, då kommer jag aldrig tillbaka.

J: Samma här. Usch.

C: xxxxxx igen va'...jag ska aldrig, aldrig sätta min fot här...aldrig.

F: Men då vore det ju värt att ni fick alla dom här pengarna.

C: Och bli av med oss.

F: Bli av med er – sticka va'.

Flickan och Clark talar ivrigt i munnen på varandra. Clark något om att något innebär att justitieministern skulle snacka med...

C: Men jag säger såhär. Ingen djävla människa vill vara gangster och det finns ett bättre alternativ. Jag vill inte ta order av någon. Jag kan ta order, men det spricker förr eller senare. Jag blir bara förbannad och-. Då säger jag så här: Kommer jag att jobba i Sverige så kommer jag att vara egen företagare alltså på ett eller annat vis. Jag kan sköta mig själv. Jag vet att jag kan göra skitmycket prylar alltså. Det gjorde jag när jag satt inne på kåken i Uppsala på tio månader. Då gjorde jag 50 tusenlappar-spänn. När jag sitter inne i fängelse!

J: Du – alla?

C: Ja, just det. Men i alla fall.

F: Jaaa.

C: Och bara t ex då jag fick reda på att studenterna hade inga TV-apparater där uppe.

J: Alla... (Säger det varnande)

C: Men lägg av då så får jag snacka!

J: Dom lyssnar överallt.

C: Det skiter jag väl i.

J: Om dom kollar alla studenter då?

C: Ja-ja, det skiter jag i. Det är väl inget speciellt med det.

J harklar sig...

C: Då ringer jag Stockholm.. ett par kraftiga killa... upp med lastbil upp till Uppsala. Hyr en kille som sprang omkring och sålde dom för mellan 150-250 spänn. Då säger jag såhär. Öppnar jag ett företag i vilken bransch som helst i Sverige då är jag alltid före detta gangsterdjäveln.

J: Men Clark!

C: Jag får inga krediter. Jag får inga affärsvänner någonstans. Ingen vågar handla med mig för jag kan inte skaffa ihop några pengar.

J: ...det största och första, du skall betala tillbaka alla dina skulder.

C: Jo, men jag är lyckligt lottad i just det läget.

F: får jag ta litet mer saft?

J: Ta för fan.

Samtalet går vidare och man talar fortfarande i munnen på varandra.

C skojar och säger att: Han vill inte bli sedd över axeln och inte någon kan göra det – jo, Birgitta kan göra det.

Det är tydligen Birgitta som är med Clark och Olsson under det här samtalet. Birgitta skrattar åt Clark.

C: Jag är fullständigt säker på mig själv. Jag är i harmoni med mig själv. Det finns ingen som kan sätta sig på mig inte.

J: Jo jag.

C: Så fort jag blir fri så skall jag sätta mig och studera och sen skall jag åka... När jag var ung och jobbade till sjöss hoppade jag av i många länder och frågade: Kan jag stanna kvar här? Nej

sade dom. Du är bara 16. Du är bara 15. Okay jag kommer tillbaka. Sen blandade jag ihop mig med en helgalen idiot som sköt den där polisen.

F: Ja, hur gick det med den killen?

C: ...han sitter, om man säger bara år efter år. Han sitter i en sån där skrubb år efter år och ingenting på väggarna som bilder och fotografier och sånt. Bara kala väggar, en spartansk bädd. Ingenting därutöver. Alla försöker vara vänliga mot han. En gav han en TV. Tog han bara: Vad ska jag med den här till? Och slog han rätt i golvet. Allting. Han skiter i alla. Han går fem minuter om dagen kanske en gång i veckan. Och så slår han på folk på käften. Går direkt fram till dom och pang-pang.

J: Han är sinnesjuk.....säkert.

J: Du när ni lyssnar här! Dom vill ha cigaretter och servetter, hör ni det! Dom ringer inte eller nånting.

C: Så Sven (något om att samhället skulle tjäna på i längden att släppa ut oss- nämner en siffra)

F: Ja, men ser du att man måste göra litet urskillning också bland fångar och fångar.

C: Just det. Just därför skulle dom släppa ut oss.

J: Vi är de grava förbrytarna, oförbätterliga... får dom väck oss så...70 spänn om dagen kostar..

F: Men det är ju därför att ni använder vapen. Det är faktiskt folk väldigt rädda för.

J: -

F: Men det händer så lätt en olycka. Även fast det inte är menat så är det ju lätt att man –

J: Jag har väl skjutit ner så och så många – men jag har inte gjort det.

E: Men fast du inte har gjort det så är det ju många andra som har gjort det.

J: Men det är ju det som vi snackar om.

C: Vi talar om oss, det är bättre.

J: Vi skiter i alla andra. Man är den man är.

F: Har ni någon förklaring på varför det är som det är.

J: Jaaa.

C: Det är egentligen ingen skillnad på dom som sitter inne och är ute. Det är bara det att tolka och anlägga sin synpunkt på hela spelet.

F: Är det inte det? Tycker du inte det?

C: Nej.

F: Att det är någon skillnad på dom som sitter inne och är ute.

C: Egentligen inte alls.

J: Utav dom som sitter inne, många är gräddan utav Sveriges folk...intelligenta...

F: Ja det är klart att

och dom som sitter inne, men det måste ju vara så att ni har en annan inställning än vad jag har till andra människor...

J: Nästan alla som sitter inne, har samhället på ett eller annat vis någon gång svikit.

F: Men tror ni inte att samhället någon gång har svikit oss? Tror ni inte att vi har blivit förbannat besvikna? Tror ni inte att vi är besvikna när vi sitter här?

C: Vi säger så här då. På fängelser sitter två olika sorters folk. Det finns fångar som är som Svenne dom strävar mot samma mål och sen så finns det fångar om – det är inte många, är det ett hundra kanske av allihop – dom tänker helt annorlunda. Dom har släppt alla tankar på ett hem... och sånt där.

F: Men hur tycker du man skulle göra då för att förhindra grejorna?

J: Fängelser måste finnas.

F: Det måste de ja.

J: Javisst.

C: Visst fan ska det finnas.

J: Det finns ju de som våldtar småungar och så rånare hä-hä-hä-hä-hää...

C: Jo, men alltså fängelser skall finnas....det är bara det att dom skall inte plåga folk i fängelserna.

J: Det är det dom gör.

F: Men varför skall man ha fängelser då? Skall man ha dom för att låsa in folk och för att dom skall sitta inne eller skall man ha dom för att försöka återanpassa dom på något vis?

C: Nej, man skall låsa in dom så dom slipper göra så mycket skador under såna perioder dom sitter inne.

F: Du tycker alltså inte att man på något vis skall försöka få dom på fötter?

C: Få dom på fötter? Dom känner sig så djävla bra utan det där...aldrig nerkörd...går ner... istället för att knega och bli en hederlig människa.

J: Vet du vad det kostar staten du för vart år du Elisabeth. Vet du vad det kostar? Över 600 tusen per man.

C: Vi säger en kille som har lagt av med brott och blivit hederlig som man säger. Då säger andra killar såhär - -

J: Ah, det är en djävla massa pengar va'?

F: ni är alltså väldigt lättpåverkade vad det gäller era kåkkamrater –

C: Det är vi som påverkar! Dom andra -.

F: Är det ni som påverkar dom andra? Ja, men då är det ju ni som har den inställningen att man är helt knäckt alltså om man går och blir människa som rättar sig efter dom lagar-.

J: Elisabeth lilla! Du vet inte alls hur det går till på kåkar. Dom knäcker en på kåkarna. Du skall höra en sak här. Varför tror du inte att jag har fått permis på 20 månader?

Pratar i munnen på varandra. Ivrigt och engagerat.

J: Jo, jag vet att jag har rätt nu.

Pratar om aktuell situation.

J till en flicka: du är obstinat.

Elisabeth gruffar med Clark och Olsson.

J: Nej, jag vill inte tillbaks till det helvetet och så är det med det. Jag har en chans i alla fall och klara mig ifrån det. Det har du Clark med. Du vill väl inte tillbaks heller?

Clark börjar nu tydligen räkna efter hur hans strafftid är.

C: Dom säger att inte förrän 76 skall jag få komma ut...

F: Vi har inte valt detta på något sätt. Vi har aldrig- vi har inte haft en chans alltså.

C: Jag har heller inte valt det här.

F: Neej.

C: Faktiskt! Vad dom än säger där ute alltså och tror att vi har gjort upp det innan.

F: Ja, men man kan ju inte lita på radion heller och allt vad dom säger.

C: Nej. Men det verkar uppenbart på ett sätt att det skulle vara planerat det här, men faktum kvarstår. Jag visste inte ett enda smack.

F: Men kan det inte vara så Clark att dom släpper ut det i radion som dom vill kanske ska komma ut.

C: Joo då.

J: om det händer han något också, frågan är vad det skulle bli.

C: Jo, komprometterad här enligt polisens åsikt därför är jag inte medverkande till att han ville ge upp hur som helst. Utan jag arbetar på en annan linje, endast till detta att dom släpper ut honom, då är det ju ingenting. Och det kan jag hävda i 3-4 dagar och jag kommer fortfarande och säga, även om dom tar mig, att ni lovade – att ni tog hit ner mig och dom gav mig uttryckligt löfte att ingen blodsutgjutelse skulle kunna bli här nere och jag har uppfyllt det löftet till punkt och pricka och hoppas att kunna...

Han dricker mjölk och fortsätter pratet om fängelser både utanför och innanför.

C: Jag kan inte fatta att människor kan arbeta mellan 9 – 5.

F: Det fordras tålamod. Eller uthållighet.

C: Jag är uthållig om jag verkligen har något att kämpa för. När jag var med och förhandlade om strejker t ex då kunde jag arbeta och skrika och skriva hela nätter igenom för att försöka organisera fångarna.

F: Man har rättigheter men också skyldigheter.

C: Jag har en massa skyldigheter.

F: Men du har rättigheter också.

C: Ja, men mina rättigheter är så beskurna. Jag kan sitta på fängelse, att vara inlåst gör mig inget, men öppnar man dörren – då sticker jag. Han skrattar.

C: Ja, men jag tycker inte om att sitta inne, faktiskt.

F: du gör inte det nej.

C: Nej du, så in i helvete illa jag tycker om att sitta inne.

F: Men om du håller på och rymmer så tar det ju aldrig slut.

F till C: Du försvårar för dig själv genom att rymma.

C: Jag har aldrig tagit emot socialbidrag. Inte heller kåk-kläder eller skor. Den dagen när jag får mucka skall jag utnyttja mina rättigheter. Den dagen skall jag begära socialbidrag eller när jag inte har till hyra och så där. Till dess tar jag vad jag har och gör vad fan jag vill. Jag ansvarar precis för det själv.

J: Att man sitter rår man själv för. Det är heller ingen som gör dina brott. Det är bara du som gör dom.

C: Fåfängans marknad. Det var den sista bok jag läste. Har du läst den Elisabeth?

E: Fåfängans marknad ja.

C: Tråkig bok.

J: Clark, du att jag tränar varje morgon med järnskrotet...stark i armarna. Fåfängans marknad ja.

F: Clark är inte det-

C: Halv sju har du missat det?

J: Här har vi slarvat bort tiden...

Radion sätts på. Man väntar nyheter.

F: Men det här var väldigt roligt. Det var det roligaste samtalet hittills.

J: Säg inte det för satan, för då fortsätter han oavbrutet.

Flickorna skrattar.

J: Dom har spelat in något om Kaj Hansson.

Stämningen mycket god och mycket skratt från alla parter.

Nyhetssändning. Situationen Norrmalms torg. Polisledningen sammanträdde på eftermiddagen för att diskutera vilka åtgärder - - mat och dryck har sänts in. - - - de tvingades tidigt i morse att avbryta kontakten sedan de fyra bankanställda...

J: Vad dom frossar i det här.

- - - bundits i valvet och snaror lagts om halsen på dem. Detta hade inneburit att de skulle strypts om gas hade släppts in i valvet.

J: Precis.

Häkteschefen Carl Persson kom till kanslihuset - - -

F: Oj – oj (suckar)

J: Dom frossar nu gamarna.. med snarorna.

F: Stackars mamma och pappa.

F: Ja dom tycker synd om dom.

F:Min mamma är ganska gammal också. Det tycker jag var ganska tanklöst av dom att tala om på radio.

K: Jag fryser.

C: Vill du ha en filt?

K: Nej, jag fryser.. jag tar jackan.

J: Är det min jacka du har på dig?

K: Ja det är det - eller hur? (viskar något)

J: Vad säger du?

K: Jag har snott din jacka, okey.

J: Fyy faan, jag säger då det! (skojar)

J: Hör du det? Du som lyssnar!

E: Hör du rånar'n! (Clark skrattar)

J: Janne! Säg Janne! (Alla skrattar)

E: Har du någonsin tyckt, när du haft rätt nån gång, att – njaaa, det kanske jag inte hade rätt och erkänt att du hade fel?

J: Ja, det var en djävla fråga! Har du någon gång tyckt nån gång att du har rätt????

E: Du har först tyckt, först, tyckte du att det var rätt och sen när man tänkt efter det, när nån har kommit med ett annat påstående att – kommit underfund då att –njaaa, man kanske inte hade så rätt?

J: Många gånger.

C: Det är inte så ofta. Jag får lov att lägga mig i det här.

J: Många gånger. Fy fan...

C: Ja, men kommer du ihåg dom där djävla - märkena?

J: Oh ja, det glömmer man inte.

C: Nej, just det.

J: Det kan jag inte.

F: Jaaa.

J: Jag vill nu säga det va' - var inte löjlig nu!

C: Nej, jag ska inte vara löjlig. Jag frågar om jag-

J: ...en sak va' ... visar sig så här.. (en smäll av något slag kanske mot någon) var så god!

C: Okey.

J: Därför så är det inte lönt och säga det för vi kan inte berätta hela.

C: Nej, okey.

J: För vi kan inte avslöja en kamrat som har firma för flera miljoner skor stulna... gör allt det där. Det måste ju vara, det måste ju vart för en så djävla fet blaffa som han.

C skrattar: Han har frimärkspress hör du du.

J: Jag vet.

C: Han har jagat frimärken i 42 år.

J: Ja, vilka dumma djävlar. Jag kan höra dom säga från polisen...inte så och så...nej-nej...

kompis. Han har en liten firma som ser ut så och så..Finns inte. Åh kyss mig mitt i dalen. Jag har själv sett för fan.

J: Nej, det var inte sant..djävla småhandlare....tvungen och gå ut..väger väl en 106 kilo...och den färgen han brukar ha.

C: ...lektor på det där BONA..kommit ut... skött sig som fan, villa och barn och radhus och hela skiten...

F: Råånarn!

J: Hon snodde min jacka..

C: Har du läst den - ?

F: Vilken?

C: Rövaren.

F: Nej ... har jag inte.

J: Hosta inte för mycket...

C: Jag hade kommit in på universitetet i Linköping, filialen. Jag skulle läsa idélärans historia.

J: Skulle du komma in på universitetet?

C: Jag var redan klar..skulle få plugga i alla fall. Jag skulle vika en pappersbit fyra gånger och lämna däruppe. Och jag som är så djävla klumpig. Jag är djävligt klumpig. Då sade jag till dom: försvinn ut med det där! Dom kom tillbaka efter en dag med såna där plastknappar. På ett tusen tjänade jag en krona och fyrtio öre. Jag har aldrig gjort ett handtag på en sån där djävel och kommer inte att göra det heller.

F: Varför fick du inte fortsätta att plugga då?

C: För att det skulle vara en hämnd för att jag hade misskött mig när jag försökt spränga mig ute.

F: Men det hade du gjort. Du hade inte varit rädd om ditt eget liv...

C: Oj-oj-oj. Vet du vad jag hade gjort? Arrangerat tio kidnappningar, försökt hålla allt folk inne i sina celler, för det andra fick ingen i korridoren.. stängd dörr bara för att...bakom dörren...fanns en människa som kunde bli skadad på något sätt och... på borggården.

J: I helvete. En kom på sidan litet längre bort du.

C: Inte en chans. Olsson. – Snacka skit.

C: Inte en chans.

J: Du, jag var in till den gubben... den hade kommit ända den..dom hade kommit farande över gården. Lita på mig.

F: Men gick det aldrig, du kom aldrig så långt så du –

C: ...jag hade lagt sladdarna så fint bakom en...så det vart spänt va´ drar ur den här och så lägger...vet du..tag i tråden och då drar den med sig tråden in va´. Det räckte precis så att den skiten lossnade...så smällde bara tändhatten...

F: Jaha.

J: Oj-oj-oj-oj...

C: ...alldeles...hela skiten kom, hela...

F: Det var listigt!

C: Ja det var ju väldigt...

Du om inte jag planerat så in i helvete noga, allt skulle klaffa...har jag en kompis...den djävla idioten han låg på sjukhuset... springer på stan...visste inte han var eller nånting.... ”Nej, det kommer inte i alla fall.” ”Ja, ta då hit hela kassan”, säger han. Skiter i om han är igenkänd och alltihopa. Såna där rånare vet du, fullständigt skiter i allting och så inga masker och ingen försiktighet, bara rakt på sak... så kan ju... Lund va´...två bankrånare där nere...där alla människor känner varandra och ändå klarar sig. Gud vad en del människor... förbannad...

F: Han var smart den killen ser du.

C: Xxxx nu är han på Hawaii.

F: Man måste ha tur också.

J: Blan dom? Dom här fruntimren på Hawaii hä-hä-hä-hä...

C: Nu räcker det för mig att inte att inte jag skall ha otur va´..så skulle jag kirra mig ut va´.

F: Man kanske inte får vara för smart i alla fall.

C: Nej du, det är ofta man ser inne på kåkarna. Den som är för smart alltså han brukar sitta mest illa till. En kille som sitter och planerar rymning...det skall klaffa så och så.. stegarna kommer där...bilen kommer där... han kommer dit och han ..allting klart... då står det två man och jobbar...Äh, fan ska du rymma nu? –Ja okey, kom med här. På med stegen och så – vad typiskt... dörrfan är öppen!

Flicka skrattar.

C: Det finns inte en konstapel... öppen... han har gått på fika kanske just då... och dom kommer över muren... i vad fan ska vi göra nu då?... Åt det där hållet. Så springer dom... Så säger dom efter tio timmar: Hör du, ... vi går tillbaka. Så går dom tillbaka. Titta på Kalmar. Där rymmer tio man. Rusar runt i stan... sen kommer dom tillbaka. Ring-ring. Nu är jag här igen.

F: Vad händer med dom då?

C: Då säger konstapeln så här. Tjänare Hågge, eller tjänare Kurre eller nånting sånt där. In med dig på durken... Här får ni nya kläder... Upp för fan ni skall till jobbet i morgon bitti. Visst, säger dom. Finns det nån fika? Säger dom... Vad har du gjort nu? Äh, ingenting... Hör du konstapeln, har du fika? Visst jag har fika. Ska du ha? Här har du mackor också. Det är fint. Så dricker dom kaffe ihop som dom bästas polare va' Det är ju deras födkrok... så länge såna tjuvar finns kommer dom alltid tillbaka... snälla och vänliga... En konstapel säger han sähär. –I dag är jag på dåligt humör så nu håller ni käften. Allt är frid och fröjd igen. Så dom går och mutar dom med chokladkakor och... sitter dom och fikar....

F: Snacka inte chokladkakor. Snålvattnet rinner.

C: Det är ett djävla system alltihop det där vet du.

J: Du, kan du fatta det här? Jag är så ... kåkarna för jag gillar inte när dom... och sen sticker. På Kalmar var det mycket... så nu är dom inlåsta... och där uppe där jag bodde... vi jobbade så vi hade knappt nån fritid... kom nån...stoppade dom i dörren... men när Clark kommer upp till mig nån gång... öppnas dörren....

C: Dom orkar ite bråka med det där vet du, för jag skriker mycket högre och mycket längre än någon annan.

Alla skrattar.

Samtalet fortsätter men ivrigt och det är inte möjligt att få ett riktigt sammanhang. Man talar om fimpas. Man talar om skägg och rakhyvel.

F: Finns ingenting i det här? *Hon öppnar tydligen ett paket.*

J: Jättestora fimpas.

C: Var någonstans?

K: Är det mycket fimp så det räcker till mig?

J: Det är bara någon millimeter.

C: Fort-fort här då.

K: Ja-ja.

F: Jag gör såhär. Vi ligger väl inte på någon fimp.

F: Vad gjorde du av den du hade inunder?

J: Det luktar as, släck den!

F: Nej.

K: Jag brukade röka såna där när jag var mindre. Aj-aj- jag bränner mig på läpparna.

Han söker tydligen en rakhyvel och pratar om att man sopat förut och var gjordes det av - ?

F: det är mycket bättre nu.

Annan F: Vilken skillnad det blivit va´...

Man tycks plocka bland olika saker.

F: Jaha nu öppnar vi dörren och så öppnas dörren så kommer vi ut.

J: Vi måste göra färdigt på toaletten här så dom kan komma hit krokarna.

Någon: Fråga vad rånarn tycker.

F: Hör du, vi har just kommit till den slutsatsen att det är lika bra att vi flyttar undan det här så tar vi och knatar ut så vi hinner ut på stan i kväll.

Man fäller repliker som innehåller bekymmer om den dåliga lukten och toalettproblem. Delar tydligen på en fimp. Alla tycker det luktar illa. Någon visslar litet emellanåt men pratet tycks dö ut.

J: Hur många har föräldrar som är socialdemokrater?

S: Min pappa tror jag är socialdemokrat.

J: ..Nu efter det här också då? Du? Han är det nu efter det här också – tror du inte det?

S: Njaaa..

J: Kommunister efter det här. Är det morgon eller kväll nu förresten?

F: Nej, jag tror det är morgon.

Det går inte att uppfatta. Repliker om polisens arbete utanför. Kristin berättar en historia.

J: Vilket djävla rökande.

C: Vi kan inte hålla på så här i flera dagar.

F: Dom kunde gärna få ta åt sig äran och säga att: Ja, det var det vi kom fram till efter många om och men.

J: Skyller du det på mig?

F: JA, du har bidragit ganska bra. Det är du som är orsaken till det hela.

J: På så sätt, jag trodde du menade-.

J: Norrmalms torg.

F: Ja, det är aldrig för sent.

J: Nej. Det är bra. Då väntar vi ett tag till.

F: ..dagarna glider iväg.

C: Så ni polar inte?

F: Det var ingen av oss som kände varann... vi pratade med varann...

J: Vänta ett tag. Vänta ett tag. Får jag kpisten!

F: Kan dom inte släppa oss-

F: Den 8 skall jag fira hemma.

J: Så du skulle det?

F: Jaa.

J: Vad tror du dom skall ha i stället för det?

F: Jag tror jag skall ha den här skivan jag.

J: Sen skall jag ha mitt party Kumla sen.

F: Jag hör inte. Party?

J: På Kumla 12 år frammåt. Jättemånga besökare.

F: Hör du rånan, om du inte är snäll så kommer mina bröder och slår till dig.

J: Jaaa.... Ja nog skulle jag vilja ha nån och tala med nu vet du. Både bröder och systrar, farfar och mostrar och - .

Någon säger något om att begära tidningar.

C: När fyller du år?

F: 10 februari.

Någon: 13 oktober.

F: När fyller du då?

C: 1 februari.

C: När är du född rånan?

J: Jag, det vet du.

C: Nej.

J: Vet du... njet...ja, april säger vi då.

C: Vad är det för bild då?

J: Väduren.

Kallprat om litet av varje. Bland annat om mat.

J: Dom kan inte låta gisslan svälta ihjäl.

Radion på man hör röster.

J: Birgitta och Sven, ni ställer er där borta! Ställ er där borta!

J: Skall vi ta och skjuta? Skall vi ringa upp – ring nu!

J: Är du där borta?

S: Inte än.

J: Står du där?

S: Jaaa.

Det är något mitt emellan ett väsande ljud och en knall. Man hör röster som skriker. Sluta borra... Radion tar över med musik.

J: Dom måste ge mig ett besked.

F: Jag har ont i magen idag.

*Nu får man intryck av att alla samlas kring ätande av något slag. –Är det nån fler som vill ha?
Jaaa.*

C: Jag skulle vara statsminister en dag.

F: Alltså jag fattar inte att dom får hålla på såhär. Att allmänheten inte kan påverka dom litet med i alla fall.

C: Jo, men dom är informerade nu alltså, så dom är helt på deras sida nu. Dom vet och försåt att dom gör allt för och rädda er och det enda... Nämner gas.

F: Ja, men dom vet ju att vi stryker med.

Samtal mellan C och J som övergår i viskningar.

C: Nej nu går jag och lägger mig.

Slammer.

C: tänd då!

J: Men herre gud...

C: Säger något ohörbart.

J: Schssss.

J: Åh vad jag mår...

C: Ta det lugnt för fan!

Man hör häftiga andhämtningar från någon flicka. Låter som om någon var ledsen.

J: Birgitta det är över (?) ... över... Nu är det lugnt och städat.

C arg: Om du tog det lugnt för fan!

J: Hyschhhh

C arg: Ja, hallåjo då... *Telefonsamtal.*

J: Lägg av – lägg av.

F ropar: Cigarretter.

J till C: Det blev ingenting sagt hör du. Dom vill inte prata om nånting –

F: Gud va klumpig du är Clark.

C: För fan, jag vet inte, jag vet inte hur ni ligger.

F: Nej, men känner du inte att du stiger på mig.

J: Han är klumpig Clark vet du när han går.

Olsson retar Clark för hans klumpighet och en flicka börjar skratta.

C: Du behöver inte börja med det där igen hur jag går.

J: Oh, vad jag har roligt åt dig. Jag kallar Clark för Slufsen.

F: Vad sa dom uppifrån om att det är svart här nere?

C: Nej det är det inte, sade han. Det har det inte varit på hela tiden.

J: Jag hoppas inte du känner dig som nån ... nu Sven, I snaran. Jag hoppas du inte gör det.

C: ...en historia att dom försökt sen klockan två i telefon.

F: Men dom ringde från Televerket i morse och kollade att linjen var klar.

F: Men dom behöver inte ringa tre gånger.

Clark säger att BO frågat om något – och alla storskrattar.

J: Äh, dra mig mitt i dalen.

F: Äh, vad ni är slabbiga... *Alla storskrattar.*

C: Ja men det har varit tänt hela natten.

F: Har det?

C: Jas visst.

J: Dom vet ju inget om. Dom kanske har tittat ner i trumman att det har varit släckt ju.

F: Skulle vi få mackor eller hur var det?

C: Ja då. Mackor, mjölk och juice och-.

J: Är du på väg upp nu Sven?

F: Det är ju becksvalt.

J: Ja, en sak kan vi komma överens om nu allihopa, vi vet i alla fall exakt hur det är när det är becksvalt.

C: Man vet inte vad som är vänster eller höger.

J: Jag tycker det är skönt.

C: Jag tycker det är olustigt.

En flicka tjuter till. Clark har tydligen trampat på någon igen.

C: Man känner inte att man inte vet var man sätter benen någonstans.

C: Jag ska ta rätt på mina doxor. Var har jag ställt dom dum som jag är.

J: Behöver du ljus?

C: Ja kan ni ge mig en blänkare. Jo det kommer lite ljus, tack. Ge mig en blänkare så jag kan hämta mina doxor. Skulle ni vilja vara så vänliga och tända ljus för jag vill hämtas mina doxor här! Tack ska du ha!

F: Man skulle ha sagt åt dom att skicka några ordentliga magtabletter också.

Det låter som om man börjat sända ner saker genom hålet i taket, Handräckning åt alla håll.

J: Koppla loss det hela. *Om det som kommer ner från taket.*

Någon skriker: Våtserveletter!

Alla tycks engagerade i att packa upp och att snygga till omkring sig och man börjar äta.

F: Får jag börja dricka litet tro?

F med munnen full: så gott så... *Man skrattar litet och småpratar.*

J: Och så ta nu mackor här!

F: Hur många mackor är det var?

J: Det är visst två.

F: Två?

F: Ah....skön...

J: Och så ta det lite lugnt med vätskan du!

F: Jo-ja.

F:... mackor det är olika va'?

F: Jag har skinka.

J till en flicka: Nej, vad har du här då?

F: Leverpastej.

J frågar en annan som svarar: Skinka.

F: Gud va gott.

F: Hut mycket är klockan?

J till en flicka: Tugga det i småbitar, annars får du ont i magen.

F: Hon är kvart över fem.

J: Hur känner du dig Sven?

S: Bra.

F: ... och förstöra det här valvet.

F: Då har vi ingenstans och räkna remsorna, eller kolla remsorna.

F: Nej, just det.

J retas med en flicka som verkar handla om att hon äter för långsamt.

F: Men vi skulle ju äta långsamt.

J: Ja det skulle ni göra.

F: Ja då så.

F: Jag brukar sluka... i ett nafs jag.

Radion. En röst. I dag tänker jag prata litet om rotselleri. Alla skrattar.

F: Matbörsen. Det är bättre ljud idag.

Popmusik på radion. Småprat men ej urskiljbara ord.

J: Du Clark!

C: Ja vad är det?

J: Mitt mat och drickkonto plus det här de har förstört, vad tror du jag är uppe i nu? Två miljoner?

C: Sammanlagt med alla vaktgrejor och allt så är vi nog uppe i över miljonen. Det springer iväg fort som fan. Tänk bara på grabbarna som jobbar med det här, dom får en 30 000 på det här.

J: Vilket?

C: Den där grejen som dom stoppar ner här -

Med borrhonan?

C: Jaa.

Radion. Ledningen för stockholmspolisen återvände strax efter klockan 14.00 i eftermiddag till Kreditbankens lokaler i Stockholm för att ta ställning till...

F: Ja så var det slut på det roliga.

J: Palme och Geijer fula grejor.

F: ... och det är bara polisens saker.

C: ...rent polisiär idé...

J: Dom är så falska så det är inte klokt.

F: Får vi äta nu här?

F: får jag äta nu? Åh, I love you!

J: Åh fan. *Skrattar*

F: Jag kommer att dricka mycket mjölk, det får ni ursäkta mig.

J: Ta stolen med dig Märta, eller Clark kom och sätt den här. Nej, Clark kom inte hit med cigaretten när hon ska äta, du vet hur jag känner mig då.

C: Oj-oj-oj-oj...vilken djävl...

F: Rök inte upp alla fimpar för jag vill ha en efter maten.

J: ... basra tänker på att ... röka medan man äter ... det är djävligt o....

F: Det håller jag med om. Det är hemskt otrevligt när man äter.

C: Men inte den tonen. Jag morrar inte åt beslutet jag morrar åt tonen.

C: Jag tycker inte om gurka.

F: Men jag tycker om gurka.

C: Vi måste se till att dom skickar ner mer käk.

De talar tydligen om inledningsskedet av bankrånet.

C: Om inte jag hade gått ner här nere och sett dom där snutarna med kpistar somså kom jag in där, det syntes inte från ert håll.

J: Stod dom och lyssnade?

C: ...stod väl och...

J:... så här klick-klick.

S:....osäkrat..

C: Ja, såna där saker är farliga som fan. Man får bara en chans att skjuta dom ser du. Du vet man kan gå ner och ställa sig och titta ner du, då är man snart död.

J: Ja, men jag kan inte börja ödsla (pilar)?

Jag måste titta först... pricksäker...

C: Men du. En sak är klar Hade dom vetat vad dom vet nu hade dom skjutit dig på stört. Det kan du ge dig fan på. Dom trodde...skulle gå ner och kirra upp det här. Jag tittade dom stint i ögonen och sade: visst fan, jag går ner direkt.

Småprat. Ett par flickor sitter och talar med varandra om arbete och Clark och Olsson pratar om vikt. Clark har vägt 94 kg ett tag.

F: Var det gott?

C: Ja.

K: Jag orkar bara en macka. Det låter som en saga. Du kan få min andra.

E: Du är inte klok. Jag spyr.

K: Du Birgitta då?

B: Nej. Vi kan väl låta den ligga en stund.

J: ...sätta muggarna här uppe.

Radion är på.

C: Nu börjar jakten igen.

F: Kan jag få en cigarrett.

K: Tack ska du ha putte! Tack ska ni ha puttar, puttar och snuttar!

F: Är det music nu?

C: Om fyra minuter.

J: Det måste vara Elisabeth. *Han söker visst efter något.*

J: Du tjyven!

E: Ja-ja, rånar'n...

F: Åh, det är ett önskeprogram.

Radion. Sveriges radio. Program 3. 20 nyheter.

Kung Gustav Adolfs tillstånd förbättrades i dag något men livmedikus professor Gunnar Björk, förklarar att tillståndet fortfarande är mycket allvarligt.

F: Stäng det där!

J: Åh, vad i helvete...

C: Hör du du- ta med ficklampan! Skall jag paketera skiten –

J: Skall du paketera den också?

C: Ja så att det inte stinker där nere.

F: Vi har ju plastpåsar. Ja lade ju mitt lilla i en plastpåse...

Man talar om sanitära olägenheter och slamrar och smäller. Detta arbete pågår en stund. Sorl och prat.

C: Det är okey... dom kan inte kolla... så kan dom aldrig klättra upp...

F: Dom har inte sagt att dom offrar oss om....

J: Nej. Dom får inte tag på oss om dom offrar er.

C: Då kommer dom aldrig och få tag på oss.

J: Då har han en kärve i sig Clark.

C: Går som en djävla ångvält...

J: Då har han en kärve i sig och sen har jag en också.

C: Sen blir det balett...

F: Hur mycket mjölk finns det kvar?

J: Det är bara en liter.

F: Vad? Är det en liter kvar?

J: Ja... ska du ha lite ko-bira?

F: Nej jag bara frågade ändå.

F: Det är lika bra att vi dricker innan den blir dålig.

J: Han ska gifta sig Clark.

C: Äh, fan, kan du inte –

F: Vi kan väl få ha lite roligt.

J: Ja, det sa han ju till mig i telefon ju.

C: Men herre gud...

Viskningar.

J viskar: Den som viskar han ljuger.

Kristin skrattar.

Viskningarna fortsätter.

J: Äh, du är så djävla...

Flicka skrattar.

C: Ja-ja, det är bra Charlie!

J skrattar och säger något.

C svarar något ohörbart. Är arg.

J: Vad då för? Du har väl humor grabben?

C: Nej, det har jag inte.

J:det är med mig, det vet du.

C: Ja, men ni kan ju ta i – köra i gång igen men på rätt ställe åtminstone.

J: ... det är ljust nu...

C: Jasså, tycker du verkligen det?

J: Ja för helvete. Allt som kan muntra upp.. en sån här liten (rökare?)

C: Just det. Allt som kan muntra upp ja.

J: Grabben! Kom ihåg det. Jag vill säga det. Du skiter i andra.

C: Vad?

J: Kommer du ihåg när vi skulle.....Vad jag mår bra, sade du.

C: Jaså.

Någon: Undrar om dom tänker på vad dom gör.

J: Åh, låt dom tänka.

C: Ja det är nog riktigt tänkt!

K: Du, för att det inte skall bli ... att jag har bestulit dig så har jag hittat 30 öre i din ficka här.

J: Var det allt?

K: Ja i småpengar. Då lägger jag det här. Rättare sagt det ramlade ur din jackficka när jag hade den på mig. Då blir det ju bara en massa snack på byn se...

Småprat.

C: Jag undrar vad de håller på med där nere.

J: Skit du i det. Det får du nog reda på förr eller senare.

J gäspar och säger: Jag hoppas för deras skull att de inte försöker någon stormning. Fy... vad jag är trött.

C: ...halsarna och benen.

J: Armar och ben.

C: Armarna. Det räcker med ett ben liggande, dom har prickskyttar på... eller om man en sprängdeg.

J: Såna idioter.

F: Snacka inte så mycket.

C: Bara för att då slipper man den där djävla

Radion. Evert Taube sjunger om fröken Larsson. J nynnar med..

C: Sjung litet Janne!

J: Nej... det –

C: Du sjunger rätt bra.

Radioröst. Vi hörde Evert Taube.

J: Å fan, var det han.

J till C viskande: Natten är en tjuv, det kan du lite på.

Någon kliver omkring.

F: Tänd lyset-. Det är tyst.

F: Nej låt... låt bli.

J: Men du var go´ och ligga med.

F: Jaaa... skönt du ville erkänna det.

J: jaaa... *suckar djupt.*

Borrning

F: Konstigt att sova i ett bankfack...kudde...

Borrning

Borren stannar upp någon sekund men börjar igen och har nu ett annat ljud.

Ingen säger något.

Borrning upphör.

Borrning börjar igen.

J: Ja, flickor, om det hade varit gas nu så.

J: ... du får räkna med att det kommer stänk av det där... Clark!

Flicka säger något ohörbart.

J: vilka dom där uppe eller vi?

F: Vi.

J: Vi?

F: Är det gas?

J: Ja visst.

J: Clark! Är du nere? Clark!

J: Vi vill inte sitta här nere.

E: Nå, då så. Ni är ju dom enda som kan undvika det.

J skrattar.

E: Hur sjutton tror du jag ska kunna veta det ...

J: Det vet du så bra.

E: Nej det vet jag inte alls.

C: Enda chansen... ös på då om hon verkligen hajar det.

J: Dom tar foton.

E: Dom har inte alls tagit något foto.

J: dom har tagit två foton. Dom vet exakt vad du säger. Dom vet väl för fan var ni står. Är dom så djävla dumma.... Men inte med mig. Jag har spelat färdigt för länge sen.

C: Dom har skurit.

J: Vad?

C: Dom har skurit ner den här gången.

J: Skurit ner?

C: Det är inga borrhål det här, det är skärhål.

J: Nej-nej-nej, det är borrhål.

C: Borrhål.... Såna här ... det är inga runda....

J: Faaan...

J och C talar om att skjuta... skjuta en laddning.

J: Spränger jag så spränger jag bort den.

F: Det vore ett (elände?) om den kom bort.

F: Jaaa.

J: Nej sätt inte över... borren kommer rakt ner här – Jaha flickor och Sven kom fram här hör ni det!

Man hör kliv, steg och ord.

J: Vad?

F: Nej... frågade vad dom håller på med... jag sade ni kan ju gå och titta får ni se, vi har inte rört oss ur fläcken på flera timmar så....

J: ska vi bränna upp lite mera stålar?

C: Nej lägg dom i kassen på golvet.

J: Har du någon tjej förresten Sven? Sven?

J:Clark...Kristin... det har kärvat till sig nu. Inget att göra åt det.

F: Aj!

J: Förlåt! Du kan få stå länge förstår du...

Så ... kolla så du står kvar.

F: Klart jag vill komma loss men det....

J säger något ohörbart.

F: Om det inte går så går det inte.

J: Nej, det är samma helvete runt om.

C: Det är tydligen det.

J: Det kärvar till sig med planeringen ... klantiga också...Du får sitta och vila om du vill! Äh, du kan ta av den själv! Kom hit... ett tag.

J: ...filmkamera... tänk er det flickor... rån... amerikansk turist... ett helt gäng... filmar den djäveln... han tvingar dem ju till det.... Djävlar... vilka djävla grejor... filmkamera... djävla helvete.

J: Bara dom inte börjar ... slår ner den där klumpen rätt i ...

J: ... borra ner ner den där klumpen i huvudet. Nej, jag... rör inte dig... den faller rakt ner ner säger jag ju. Lägg dig ner!

J: Tror du den kommer att hänga...

J: Sluta borra era fjänar, dom ligger ju rakt under. Det är ert eget fel...

J: Nu djävlar... dom är snart igenom.

C: Det ligger två tjejer under... 25 kilo skrot...

J: 25 kilo?

C: Jaa.

J: Ja, men herre Gud...

C: Vi kan inte låta dom borra igenom.

J: Åh Clark... stackars lilla... kommer det på benen...

J: Vi låter dom skrika då ett tag nu... höra det där djävla borrandet... det är oansvarigt... så stå inte för nära... Någon... nej, det här är djävla viktigt.

J: Flickor, ni får flytta er hit! ... ligga exakt... över till det här ...

C: Du kör med ditt bra.. bra...bra.

J: .. ni kan göra hur ni vill.

J: Ni får... det är en avlyssningsapparat här inne.

F skriker: Vi är precis under här, precis under borkkronan.

F: Jaaa.

J, högt och tydligt: Ligg kvar det skall jag se till... här får inte bli några hål mer här...

C: Det går ju åt helvete alltihop.

J: ... luta den inte för mycket. Luta den så lite som möjligt om du kan va'...

J: Ja, fy fan vad den reagerar bra... trodde inte....

C: Har vi varit så djävliga nu så dom gått hem.

J: Ni måste skrika högt!

K: Fattar ni inte att vi ligger mitt under det här hålet som ni håller på att ta upp här va'.

J: Där ser du. Dom skiter i en.

FF skriker: Sluta.. lägg av fattar ni inte att vi... ligger mitt under.... Sluta....

K: Ni får inte borra mera... det ramlar i huvudet på oss då... förstår ni inte det... hör ni vad jag säger... det ramlar i huvudet på oss då... vi ligger precis under. Sluta snälla... ni får inte borra mer...

F: Åh, förlåt...

C: Jag tänkte rycka bort allihopa innan...

J: Nej då, dom får ligga... det är inte vi som bestämmer över...

C: Jo, visst fan är det det!

J: Det är dom däruppe.

F: Vad är klockan?

C: Åh, fy fan hon är fem över halv sju. Halv sju kommer ju – var det inte det-. Nej, halv åtta.

F: Radion. Nyhetsuttolkning. Någonting är mellan kvart över sju och halv åtta.

J ropar: Hör du, vi börjar bli hungriga. Kan ni skicka ner käk?

K: Lägg av att borra... lägg av... vi ligger precis mitt under... sluta....

J: ...en salva...

J: Vad fan...

K: Jag hoppas ni vet att vi står här med snara om halsen så om det kommer någon gas så stryps vi. Om det känns bättre och veta det. Hoppas att ni vet att om ni skickar ner gas så stryps vi, för vi står här med snaror runt halsen alla fyra. Men jag skiter... Ni skiter ju fullständigt i oss. Ni har inte gjort någonting.

FF skriker: Lägg av... Vi stryps, fattar ni det... ni stryper.... Ni får inte släppa på gas... snälla rara... lägg av nu... ingen gas, vi stryps....

J: Vad i helvete sprängdeg Clark... visst fan gör det det... nej, det går uppåt... fyra hål... ett i mitten... Fan heller... Clark. Ska du inte lägga av snart? Jag börjar bli trött på det här...

J: Nej, nu har ni väl märkt att dom skiter högakttningsfullt i er.

F: ...står där... det står inte där.

C:... längst in i hörnet där borta.

J: Men ta vad som helst... pissa på golvet i vattnet här... är det 7.30? ... kåken där vi var inlåsta... ringa på klockan och så kom syster. Vad vill ni? - Vi vill gå på toaletten. – Ja visst.... Sade hon.

J: håll inte på och spöka där uppe för då lägger jag av en sprängladdning. Det är inget hot, det är ett löfte. Okey, ni får som ni vill om ni håller på såhär...

J: Så om ni står under snaran... judar i koncentrationsläger... bara sparkade... om dom bråkade... så hängde dom sig i...

Radion. Läget Norrmalmstorg.

Borrningen överröstar allt. Slag och slammer.

F: Ett paket Prince... hallå...

J skriker: Djävla jönsar...

C: och peta din galning. Det ligger rakt nedanför dig. Rakt nedanför nosen.

C:... nytt hål.

J: Vad?

C: Ännu ett nytt hål har dom gjort. Det kommer ännu ett nytt hål.

J: Clark! Clark. Kom hit!

F: Ett paket cigaretter!

F: Det är inte så djävla lätt att stå här i flera timmar.

J: ...bakbundna och inte kan höras... försöker greja med mig...

C: ...vad hål dom har här. 1-2-3-4-5-6.

J: Sex och så håller dom på med ett sjunde.

F: Det är konstigt hur dom klarar...

C: Hör du, egentligen spelar det ingen roll om dom borrar upp 25 hål.

J: Det är ju dumt.

C: Dom har ju för fan lika mycket.... Skjuta någonting.

J: Ja, jag sa ju till att dom skulle lägga av för jag ville inte skjuta.

C: Det är morgon nu va'?

F: Jaa. Klockan är nio.

S: Vi börjar snart jobba... nio...

C: Tisdag morgon... kan dom ge fan i och slänga ner i vatten.

F: ...sätta... men inte på den stolen i alla fall.

F ropar: cigaretter, kan vi inte få ett paket cigaretter?

J: En av er. En av er ska sätta sig här.

F: Sätt dig du först då.

C: ... fästa upp dom ...

F: Nej då, det går bra.

C: Jag undrar om dom är pigga på att ge mig ett skott också... jag undrar det....

F:... ett paket Prince...

C: Hallå!

F: Ett paket cigaretter... snälla rara... det kan ni väl göra för oss i alla fall.

C: Åh, dom håller på och micklar med den där djävla... där uppe...

F: Hål efter hål....

F: Det är helt ofattbart....

F: Vad sade du?

C: Dom har borrar upp ett hål till nu.

F: Var då?

C: Mitten.

Alla pratar i munnen på varandra. Prat om vatten. Tunga droppar vatten. Man hör hamrande ljud.

F till S: Nej, nu har jag suttit här ett tag. Nu kan du sitta ett tag.

J: Är det svårt att stå med snaran runt halsen?

S: Jaa.

C: Då får ni ringa ner och så får ni förklara det för dom... säg till dom. Dom skiter i er helt enkelt, så bra är det med det. Jag... klarar mig...

J: ... kan du säga nerver va', får inte sova och ingenting. Du får inte sova och ingenting stackare.

F: Nej....

Det gnisslar och gnäller. Plaskande ljud.

Radion. Nyheter från- Också i bankdramat vid Norrmalmstorg är läget i stort sett detsamma som i senaste-.

Kungens hälsotillstånd.

Ett våldsamt borrarande stör nyhetssändningen.

J: Dom försöker viss... luftborrar...

C: Sa dom det på radion?

J: Nej men det hörs ju.

C gäspar: Oj-øj-øj-øj...

J:... stora hål i taket. Det var det värsta...

C: Skall du ha vatten?

F: Ja tack, fast inte så mycket.

F: Jätteskönt igår.

C: Nu får dom ta och släppa ut oss snart.

F: ... kan dom inte öppna stora valvdörren och skicka ner lite grejor. *Sedan ropar hon:* Kan vi få ett paket brus.

F: Jag har ingen lust att sluta röka, lika lite som jag tänker banta....

F: Med ett paket Prince skulle det gå mycket lättare. Jag röker väl en 10 – 15...

S: Jag försöker minska ner.

F: Gick det inte?

J: Fan är klockan tjugo i tolv?

C: Yes.

J: Är det sjätte dygnet vi går in på då?

C: Jaa, femte va?

J: Sjätte.

C: Femte. Jo då, vi är inne på sjätte.

28/8 11.45

F: Snälla! Snälla!

C: Det är Clark! Det är Clark! Väckte jag dig?

Skrällande våldsamma slag och borrar.

En man suckar djupt.

F: Dom är inte kloka!

C: Natten har varit lugn. Det säger dom alltid på radion.

S: Varit lugn ja.

C: vilka larviga... vad fan ska det där hålet vara till... djävla...

F: Ska dom verkligen behöva en vecka på sig för att komma på oss?

C: Men så fick de en knutte skadad idag. Rätt genom käften.

Någon gäspar. Det droppar och plaskar.

J till S: Hajar du inte det?

S: Nej.

J: Kvavt och håll överallt.

C skrattar litet.

F: Det är ju inte klokt.

Man får uppfattningen att alla tittar emot taket.

J: Jesus.

J: hur känns det...? Du var trött... Du var trött i natt...

C som om han retas: Woa-woa-woa.

Det plaskar, borrljuden återkommer och är intensiva.

C: ... om det hörs för mycket kan dom ta bort det.

Man hör borrning och plask.

S: Nu har det gått fyra dagar.

Radion. Musik.

Nyhetssändning. Bankdramat från Norrmalms torg pågår fortfarande.... Ambulanser och brandbilar körs fram....

Borrningen förstör sändningen.

C: Att dom inte ringer då. Det tycker jag är konstigt... dom skulle bara veta hur det ser ut här nere... kör dom fram brandbilar och ambulanser och rökdykare...

J: Det är gas på gång.

C: Jag skulle tro att det är gas på gång. När rökdykare kommer in...

J: Hur fan ska dom kunna klara sig igenom det?

C: Vad?

J: Hur fan ska dom komma ner?

Det har varit tyst en lång tid. Nu hör man steg – kliv – slammer och en smäll.

F: Neej.

C: Det är jag. Han skrattar till.

J viskar: Vem är det som skriker?

F: Vad?

J: Är det du som skriker?

J?: Du drömde härom natten, vet du det?

F: Nej.

J: Hör nu, du drömde härom natten.

En flicka suckar.

J: ÅH, herre Gud vilken krok.

F förargad: Men sluta då!

C: Sätt på radion!

J: Nej, nu går jag och lägger mig.

Radion med nyheter om bland annat Norrmalms torg.

C: Såna djävla bondjävlar.

J: Ja, dom är söta.

F: Vem går ut först?

J: Det är bara att pysa iväg. Nu är...öppen.

C: Nej, det är inte farligt ... come on!

Borrning.

Man hör Olsson skrika men inte vad han säger. ...vi ger upp....

Flickor hostar och alla börjar skrika: Hjälp, vi ger oss... hjälp....hjälp...hostningar. Vi ger oss.... Vi ger oss. Hostningar. Flickor skriker.

Borrning upphör.

Någon: det är påbörjat.

Någon: Inte dricka för fort inte.

F: Snälla ni öppna dörren! Öppna dörren!

F: Hjälp oss ut då.

F:trycka på här.

J ropar: Jag tar här. *Det gäller antagligen att få undan skåpet.*

F: Hjälp...hjälp...hjälp...

J: Lugna er ett tag. *Han arbetar tydligen.*

F: Clark, du är gulligast.

J: ... skicka upp kpisten. Jag vill inte offra er. Jag har aldrig menat det.

Alla pratar och skriker det går inte att urskilja ord.

J ropar: Vänta ett tag nu...Lugna er bara. Ni där ute hör ni mig?

J: Vet du vad jag tror? Dom slår ihjäl mig nu. När jag kommer ut.

K: Nej det gör dom inte.

F: Kan du inte öppna då?

J: Dom måste ta kpisten först.

F: Skynda er!

C: Vänta litet, det är färdigt nu, han har gett upp.

J: Jag har tagit en chans. Jag har förlorat den chansen.

F: Clark är djävligt hygglig. Det ska vi säga när vi kommer ut.

F gråter: Kan dom inte skynda på.

C: Tänk om jag varit bestialisk.. tänk om jag varit bestialisk... då hade ni hängt där.

F: Jaa.

F: Hissa ner här så han får lämna upp kpisten då!

Alla flickor skriker: Jaaaaa....

J: För helvete...skicka ner kroken så hakar jag själv på den. Ja, har jag sagt det så... Dom törs inte.

J till gisslan: Jag tänkte inte offra er. Nej, aldrig i livet. Aldrig.

C: Skicka

FF: Skriker och ropar: Neeej, vi måste ut härifrån. *Låter hysteriska.*

J: Tyst Clark... tas upp nu skiten... det är bara att plåga oss detta. Men jag vill inte- jag får och vill och kan inte... nej, det får vara för mig.

F: lite luft... luft.

J: Nej-nej-nej. Det är för er skull jag ger upp. Nej då säger han till de andra: Dom försöker vara försiktiga för dom tror att jag försöker ladda den sprängdeg jag har kvar och skjuta... Dom respekterar mig på sätt och vis-men

F: Det var inte bara tårgas.

J: Det var tårgas... dom står och lyssnar innan dom kommer fram.

C: Nu börjar det bli normalt här inne.

Man harklar och hostar och spottar.

F: Nu kommer den här.

F: Ska du hänga på den eller –

J: Vem är det som snackar? Är det Håkan?

Vi vill här utifrån levande va'. Du tror väl för fan inte jag tänker behålla bössan här inne när jag har sagt – ett ögonblick.

Någon skriker uppifrån: Ja häng upp bössan så kommer ni ut därifrån.

J: Vad fan tror du jag gav upp för då?

J: Nej, stopp, stopp. Vänta... du kan dra upp den nu. Kom igen!

Alla skriker

Någon säger: Var är ficklampan?

J ropar: Håkan! Hör här. Säg till dom att lugna ner sig... lugn och sansad konversation. Ett ögonblick Håkan, här har du sprängdegen.

C: Nej för fan, det är klart alltihopa.

J: Håkan... jag gör...

C: Jag kan ta den.

J: Vänta lite nu. Håkan, litar du inte på mig nu? Litar du inte på mig?

K: Men det kan du göra.

J: Men för fan jag har lämnat bössan och dom litar inte på mig ändå. När jag själv säger att jag ska... upp degen. Ni hade inte tänkt låta mig öppna dörren ju. Ni hade tänkt skjuta mig. Faan... Ett ögonblick du så skall du få degen för sig och hattarna för sig. Okey.

F: Vi måste ha luft härinne.

J: Jo, dom har sprutat på mera likförbannat. Håkan, ni har sprutat ner mer gas?...Äh, så feg du är. Vänta ett tag nu.....hattarna och så degen.... vi kan inte här inne.

F: Oh Gud va äckligt...vi får se upp, det är gas...sluta...

J: Det är ingen fara, det är ingen fara...Det är ingenting.

K: Ja, men vi kommer ut. Ta det lugnt.

F: Det är alldeles fullt med gas härinne.

Alla skriker order uppiifrån och från valvet skriker alla svar i munnen på varandra. En flicka skriker hysteriskt om gas.

J: Vilka upphetsade djävlar.

F: Vi låter gärna dom gå ut först. Dom har varit hemskt hyggliga mot oss.

Någon skriker: Clark – Janne ta bort skåpen..

K: Ja-ja. Vi ska ta bort skåpen nu. Vi ska försöka...lyfta...

J: Vad fan var det du hette nu? Vad fan var det du hette? Okey Håkan, har du bojorna framme?

Fint. Då kommer jag!

C: Jag kan hjälpa till här. Akta dig.

F: Gud vad min mage kurrar.

J: Lugna er, det går aldrig.

F: Ta bort den där pappers... då.

Någon: Janne... kniv...

FF: Ja, men lägg av...

J: Kniven, var fan blev den av?

K: Han har ingen kniv, sluta-.

J: Du vänta tills du får den också. Var fan är den? Jag skall lägga upp den med en gång.

K: En morakniv. Vilka löjlige..ja, men dom är ju barnrumpor hela högen.

F: Jaaa.

Någon: hjälp till med skåpen-

K: Vi håller ju på att ta bort skåpet det är bara det att det är ganska tungt. Ta det bara lugnt så kommer vi ut.

F: Djävla punschbollar....

K: Ja, vad är det nu då? Vi håller på!

Man lyfter tydligen och hjälps åt alla. Hopp! Säger någon.

Man skriker uppifrån och säger bl a: Tala om var det finns någon stans! Janne....Janne!

C: Vi kommer ut nu lugnt och stilla.

F: Det är ingen fara han kommer ut!

Radion. Vi ska direkt över till Norrmalms torg där bankdramat just nu har fått sin upplösning....

